

तद्वयस्यवचः श्रुत्वा कृष्यपौरुषवर्धनं ।
 सुग्रीवः पूजयां चक्रे राघवं प्रशशंस च ॥ १ ॥
 असंशयं प्रज्वलितैस्तीक्ष्णैर्मर्मातिगैः शरैः ।
 दहेत्स्वं कुपितो लोकान् युगान्ते रश्मिवानिव ॥ २ ॥
 बालिनः पौरुषं यच्च वीर्यं तेजो धृतिश्च या ।
 तन्ममैकमनाः श्रुत्वा विधत्स्व यदनन्तरं ॥ ३ ॥
 समुद्रात् पश्चिमात् पूर्वं दक्षिणादपि चोत्तरं ।
 क्रामत्यनुदिते सूर्ये बाली व्यपगतक्लमः ॥ ४ ॥
 अग्राण्यालम्ब्य शैलानां शिखराणि मूढाल्पयि ।
 ऊर्ध्वमुत्क्षिप्य तरसा प्रतिगृह्णाति वीर्यवान् ॥ ५ ॥
 बहवः सार्वभूतश्च वनेषु विविधा दुमाः ।
 बालिना तरसा भग्ना बलजिज्ञासयात्मनः ॥ ६ ॥
 सर्वप्राणभृतां लोके द्वितीयं नोपलक्षये ।
 ईदृशो विक्रमो यस्य युद्धे चानुत्तमा धृतिः ॥ ७ ॥
 तत् प्रचिन्तय काकुत्स्थ रुन्येतैकेषुणा यथा ।
 अथवा कोपितो बाली कालमस्य क्षमामहे ॥ ८ ॥
 हिंस्यादपि हि नः सर्वान् बाली शरनिराकृतः ।
 तथा ब्रुवन्तं सुग्रीवं प्रहसन् लक्ष्मणोऽब्रवीत् ॥ ९ ॥